

Verrassing...

Philip Staal heeft jarenlang enorm veel werk verzet met betrekking tot zijn onderzoek en het rechtsherstel van de oorlogswezen en nog altijd, nu bijna 80 jaar, zet hij zich volledig in om het onrecht, dat nog altijd niet is rechtgezet, onder de aandacht te brengen. Volkomen terecht ontving hij voor al zijn inspanningen in maart 2002 een onderscheiding voor.

Wij willen daar echter even respectvol bij stilstaan....

Wanneer Philip 's morgen van huis vertrekt (zonder te weten dat hij die dag het ereteken van Ridder in de Orde van Oranje-Nassau ontvangt) weet zijn vrouw Henneke hem te overreden een pak aan te trekken.... Philip kleed zich om met de woorden: 'Omdat jij dat zo lief vraagt; vooruit dan maar.'

Na de MAROR-vergadering staat er een afspraak met de ambassadeur op het programma. Philip gaat met Reina en Robby, twee bestuursleden, naar een restaurant om de tijd overbruggen. Om zes uur meldt Philip zich bij de residentie van de ambassadeur alwaar hij wordt verwelkomd door Herman Froger, de Nederlandse ambassadeur in Israël en zijn vrouw. Verbouwereerd laat hij zich fotograferen (waarvoor?) en treft vervolgens Henneke, zijn kinderen, kleinkinderen, broer en vrienden in de ontvangstkamer. Evenals het voltallige MAROR-bestuur en de Nederlandse militaire attaché. Het begint langzaam tot hem door te dringen dat hij het feestvarken van de avond is.

Na een paar minuten neemt Herman Froger het woord:

'Dames en heren, In het nieuwe decoratiestelsel zijn de selectienormen bij het voordragen van kandidaten voor een Koninklijke onderscheiding aanzienlijk aangescherpt. Scherpere selectienormen maken dat er sprake is van een toegenomen waarde, als de Koninklijke onderscheiding inderdaad wordt toegekend. Na afronding van de procedure, die zo'n zestien maanden in beslag genomen heeft, is het besluit genomen de heer Staal een Koninklijke onderscheiding toe te kennen, op grond van de doorslaggevende rol die hij gespeeld heeft in het onderhandelingsproces rond de Tegoeden Wereld Oorlog Twee. De werkzaamheden van de

heer Staal hebben een bijzondere uitstraling, doorwerkend in het gehele veld van belangenbehartiging van oorlogsvervolgingslachtoffers, zowel in Nederland als daarbuiten, met name in Israël. Ik herken, dames en heren, de betrokkenheid, de gedrevenheid van de man die zelf als weeskind uit de oorlog kwam, opgroeide in kindertehuizen, de kracht en de motivatie wist te vinden voor meerdere studies om daarna een carrière op te bouwen, eerst in Nederland en later, vanaf de jaren zestig, met zijn echtgenote in Israël. Betrokkenheid, met hen die net als hij na afloop van de Tweede Wereldoorlog hoe dan ook verder moesten, een nieuwe start moesten maken. Het is die betrokkenheid, die compassie, die gedrevenheid, dames en heren, waar ik op doelde toen ik zei dat de werkzaamheden van de heer Staal een bijzondere uitstraling hebben. Het is daarom een eer de heer Staal vandaag de versierselen te kunnen opspelden, het ereteken van Ridder in de Orde van Oranje-Nassau!